

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 609 n. s.a.
data 20.4.2005

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 29 / 19.04.2005
2002

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituţie, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru modificarea şi completarea Legii nr. 238/1998 privind conferirea Semnului onorific pensionarilor militari, veterani de război.*

I. Principalele reglementări

Proiectul de lege are în vedere completarea *Legii nr. 238/1998 privind conferirea Ordinului "Meritul Militar" pensionarilor militari, veterani de război*, în sensul includerii în sfera beneficiarilor prevederilor acesteia şi a altor categorii de persoane, respectiv cadrele militare (ofiţerii, maiştri militari şi subofiţeri) care, în perioada regimului comunist, au fost transferaţi definitiv sau temporar, în cadrul Direcţiei Generale a Serviciului Muncii (D.G.S.M.)

II. Observaţii şi propuneri

1. Din studiul documentelor aflate în arhiva militară au rezultat următoarele:

În aprilie 1947, Ministerului de Război i s-a solicitat un punct de vedere referitor la un proiect de Lege privind organizarea armatei. Acesta

cuprindea și dispoziții referitoare la crearea unui *prisos de contingent*, precum și la întrebuintarea acestuia la muncă în scopul refacerii țării.

În urma analizării acestui proiect, factorii de conducere ai armatei au propus ca reglementarea acestor aspecte să se facă prin organizarea unui serviciu al muncii care *să nu implice autoritatea militară*.

Astfel, în cadrul Ministerului Construcțiilor s-a înființat Serviciul Muncii, care ulterior a devenit D.G.S.M.

Prin Decretul nr. 2/1950 și Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 24/1950 au fost adoptate prevederi potrivit cărora D.G.S.M. își putea recruta cadrele direct din câmpul muncii sau prin formarea acestora într-un sistem propriu de învățământ.

Până la atingerea acestui obiectiv, potrivit prevederilor art. 7 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 24/1950, Ministerul Forțelor Armate a pus la dispoziția D.G.S.M. ofițeri și sergenți de rezervă concentrați, activați în construcții, scoși din lucrările de mobilizare ale Ministerului Forțelor Armate, rămânând în această poziție atât timp cât au existat unitățile Serviciului Muncii.

Acestor persoane nu le-au fost recunoscute de către Ministerul Forțelor Armate gradele obținute în Serviciul Muncii pe motiv de incompatibilitate între pregătirea lor militară și funcțiile corespunzătoare gradelor dobândite în construcții, dar au rămas în evidența Ministerului Forțelor Armate ca ofițeri și sergenți în rezervă.

O altă categorie de personal din cadrul D.G.S.M. au constituit-o tinerii din contingentele 1931 și mai vechi, absolvenți ai școlilor de cadre ale D.G.S.M. care nu satisfăcuseră serviciul militar și care au fost scutiți de executarea acestuia.

Deși au primit grade militare și au fost avansați prin ordin al directorului D.G.S.M., la lăsarea la vatră, aceștia au primit livret militar, însă cu mențiunea *soldat neinstruct*, ca urmare a lipsei pregătirii militare.

Potrivit prevederilor art. 11 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2/1961 privind desființarea D.G.S.M., stagiul efectuat de ofițerii și subofițerii din această direcție se consideră vechime în muncă în sectorul economic și de construcții.

Ca urmare, perioada de activitate în cadrul D.G.S.M. a ofițerilor și subofițerilor constructori nu poate fi considerată vechime în rândul cadrelor militare active din forțele armate.

2. În baza prevederilor art. 11 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, pensionarii militari decorați cu Ordinul "Meritul Militar" clasele a III-a, a II-a și I beneficiază de un spor de 10%, 15%, respectiv 20% la cuantumul pensiei.

Potrivit prevederilor Decretului nr. 211/1954, republicat, și a Regulamentului privind conferirea Ordinului „Meritul Militar” este necesară o vechime de 25 de ani pentru clasa I, 20 de ani pentru clasa a II-a și 10 ani pentru clasa a III-a, precum și calificative pozitive pentru activitatea desfășurată (foarte bine, bine și satisfăcător).

Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, la art. 12 stipulează dreptul la pensie de serviciu pentru limită de vârstă cadrelor militare în activitate care îndeplinesc, cumulativ, o serie de condiții printre care și o vechime minimă în serviciu de 30 de ani, din care 15 ani efectiv ca militar pentru bărbați și 25 de ani, din care 10 ani efectiv ca militar pentru femei.

Stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul D.G.S.M. s-a desfășurat între anii 1951-1961, perioadă în care ofițeri, maiștri militari și subofițeri au fost transferați definitiv sau temporar în aceste structuri organizatorice.

Din cele de mai sus rezultă că legislația în vigoare nu dă dreptul la pensie militară pentru cadrele militare transferate definitiv sau temporar între anii 1951-1961 în cadrul D.G.S.M. deoarece vechimea în serviciu este mai mică de 15 ani, iar în aceste condiții majorarea cu 10%, 15% sau 20% nu se poate acorda.

3. Vechimea în serviciu a cadrelor militare este definită și de art. 3 din Legea nr. 238/1998 și se calculează de la acordarea gradului de ofițer, maestru militar sau subofițer în activitate, până la trecerea în rezervă sau direct în retragere a celor în cauză.

Timpul în care cadrele militare au întrerupt serviciul în activitate nu va fi socotit la calculul vechimii în serviciu, în afară de cazul în care, prin ordinul de rechemare în activitate, s-a prevăzut anularea ordinului de trecere în rezervă sau în retragere.

Acordarea semnului onorific unor pensionari militari pentru o vechime mai mică decât cea dispusă de Legea nr. 238/1998 (10 ani în loc de 15 ani) ar crea o discriminare pozitivă în raport cu categoriile de beneficiari prevăzute de lege.

4. Având în vedere că modificările aduse prin proiectul de lege vizează majorarea cheltuielilor bugetare, precizăm că potrivit prevederilor art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, *"în cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și sursa de finanțare pentru acoperirea sporului de cheltuieli"*.

În acest sens este redactat și art. 138 alin. (5) din Constituția României care prevede că *„Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.”*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.**

Cu stimă,

Popescu-Tăriceanu
Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.110 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea Legii nr. 238/1998 privind conferirea Ordinului „MERITUL MILITAR”*, inițiată de domnul senator Ionel Alexandru din Grupul parlamentar al PRM.

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 238/1998 *privind conferirea Ordinului „Meritul militar”*

pensionarilor militari, veterani de război, prin introducerea unui nou articol, potrivit căruia, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii care în perioada regimului comunist au fost transferați definitiv sau temporar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii și în subordinea acesteia, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 1 și 4 din legea menționată, respectiv, de a fi decorați pentru vechimea în serviciu de minim 15 ani, înainte și după 23 august 1944, ceea ce conferă și acordarea sporului de 10%, 15% și respectiv, de 20% din cuantumul pensiei, în raport cu vechimea în serviciu, calculată potrivit art. 3 din lege.

II. Observații și propuneri

1. Inițiatorul propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare acordării facilităților propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 137 alin. (5) din Constituția României, care prevede că *„Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”*.

2. Precizăm că, din studiul documentelor aflate în arhiva militară a rezultat că, în aprilie 1947, Ministerului de Război i s-a solicitat un punct de vedere referitor la un proiect de Lege privind organizarea armatei. Acesta cuprindea și dispoziții referitoare la crearea unui prinos de contingent (apărut ca urmare a prevederilor tratatului de pace de la Paris din 1947 care limita numeric forțele armate ale României), precum și la întrebuințarea acestuia la muncă în scopul refacerii țării.

În urma analizării acestui proiect de lege, Ministerul de Război a propus ca reglementarea acestor aspecte să se facă prin organizarea unui serviciu al muncii care să nu implice autoritatea militară.

Astfel, în cadrul Ministerului Construcțiilor s-a înființat Serviciul Muncii care, ulterior, a devenit Direcția Generală a Serviciului Muncii.

3. Prin Decretul nr. 2/1950 și Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 24/1950, au fost adoptate prevederi potrivit cărora Direcția Generală a Serviciului Muncii își putea recruta cadrele direct din câmpul muncii sau prin formarea acestora într-un sistem propriu de învățământ.

Până la atingerea acestui obiectiv, potrivit prevederilor art. 7 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 24/1950, Ministerul Forțelor Armate a pus la dispoziția Direcției Generale a Serviciului Muncii ofițeri și sergenți de rezervă concentrați, activați în construcții, scoși din lucrările de mobilizare ale Ministerului Forțelor Armate, rămânând în această poziție atâta timp cât au existat unitățile Serviciului Muncii.

Acestor persoane nu le-au fost recunoscute de către Ministerul Forțelor Armate gradele dobândite în construcții, dar au rămas în evidența Ministerului Forțelor Armate ca ofițeri și sergenți de rezervă.

O altă categorie de personal au constituit-o tinerii din contingentele 1931 și mai vechi, absolvenți ai școlilor de cadre ale Direcției Generale a Serviciului Muncii care nu își satisfăcuseră serviciul militar și care au fost scutiți de executarea acestuia.

Deși au primit grade „militare” și au fost avansați prin ordin al directorului Direcției Generale a Serviciului Muncii, la lăsarea la vatră, aceștia au primit livret militar, însă cu mențiunea „soldat neinstruit”, ca urmare a lipsei pregătirii militare.

4. Potrivit prevederilor art. 11 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2/1961 privind desființarea Direcției Generale a Serviciului Muncii, stagiul efectuat de ofițerii și subofițerii din această direcție se consideră vechime în muncă în sectorul economic și din construcții.

Ca urmare, perioada de activitate din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii a „ofițerilor și subofițerilor constructori” (astfel cum erau denumite cadrele direcției) nu poate fi considerată vechime în rândul cadrelor militare active din forțele armate.

5. Vechimea în serviciu a cadrelor militare este definită de art. 3 din Legea nr. 238/1998 și se calculează de la acordarea gradului de ofițer, maestru militar sau subofițer în activitate, până la trecerea în rezervă sau direct în retragere a celor în cauză. Timpul în care cadrele militare au întrerupt serviciul în activitate nu va fi socotit la calculul vechimii în serviciu, în afară de cazul în care, prin ordinul de rechemare în activitate, s-a prevăzut anularea ordinului de trecere în rezervă sau în retragere.

6. Considerăm că introducerea unei noi categorii de beneficiari, fără a avea condiționalitatea impusă prin art. 1, respectiv o vechime în

serviciu, înainte și după 23 august 1944, de minimum 15 ani, reprezintă o discriminare pozitivă și deci o încălcare a principiului egalității de tratament.

Faptul că nu se cere nici o condiție conduce la concluzia că, indiferent de condiții, se conferă Ordinul „Meritul Militar” ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor care au fost transferați definitiv sau temporar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii.

În situația în care unii dintre acești potențiali beneficiari nu au avut vocație la pensie, nu pot beneficia de prevederile art. 4, respectiv de un spor de 10%, 15%, sau de 20% din cuantumul pensiei, astfel încât acest articol devine inoperabil.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele expuse, precum și faptul că există riscul pierderii semnificației reale a ordinului „Meritul militar” care, în înțelesul legii, răsplătește un cadru militar pentru perioada în care el a servit sub arme, ca ofițer, subofițer sau maistru militar activ, într-o instituție a armatei sau a altor organisme militare, **Guvernul nu susține această inițiativă legislativă.**

Cu stimă,
Vladimir NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului